

עפ"ת 20893/05/23 - מחמוד ח'לאילה נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

07 מרץ 2024

עפ"ת 20893-05-23 ח'לאילה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10157567388

לפני המערער
כבוד השופט אינאס סלאמה
מחמוד ח'לאילה
ע"י ב"כ עוה"ד מוסטפא דיאב
נגד המשיבה
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בעכו, בתת"ע 5133-01-23 מיום 3.5.2023, במסגרתה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהעדו ביום 30.1.2023, בו הושת על המערער קנס בסך 1,000 ₪, זאת לאחר הרשעתו בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת בדרך שאינה עירונית (להלן: "**פסק הדין**").
2. עסקינן בדו"ח ברירת משפט בגין עבירה מיום 3.12.2021 בכביש 70 (להלן: "**הדו"ח**"). המערער ביקש להישפט על הדו"ח, והדין בעניינו נקבע ליום 30.1.2023. משלא התייצב לדיון, נשפט המערער בהעדר. זאת, מכוח סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**").
3. המערער פנה אל בית המשפט קמא בבקשה לביטול השפיטה בהעדר, ובקשה זו נדחתה במסגרת ההחלטה מושא ערעור זה, מיום 3.5.2023. בבקשתו טען המערער, בין היתר, כי "אישור המסירה שהוצג בדיון הנו אישור מסירה פגום ואין עסקינן במסירה כדין". המערער "לא קיבל את ההזמנה לדיון וידע על פסק הדין רק עת שליח הגיע למשרדו ומסרו מכתב מבית המשפט". עוד נטען לקיומם של תושבים רבים בסכנין בעלי שם זהה למערער והמשתייכים למשפחת חלאילה "ועיון באישור המסירה מצביע שלכאורה בוצעה מסירה לידי מיופה כח של המבקש (המערער) דבר שאינו נכון". למערער טענות לגופם של דברים והוא טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. בין היתר נטען בבקשה, כי למערער טענות לעניין תנאי מזג האוויר, הכביש וריבוי הרכבים ש"לא אפשרו את נסיעה במהירות הנטענת".

4. בהחלטתו אשר דחתה את הבקשה קבע בית המשפט קמא, כי מאישור המסירה של ההזמנה לדיון עולה, כי הזימון נמסר לידי מיופה כוחו של המערער וזאת ביום 14.8.2022. הטענה כי המערער משתייך למשפחה אשר רבים מבניה נושאים את אותו שם דינה להידחות, משלא הוצגה כל ראיה לעניין טיעון זה. כך גם הטענה כי עו"ד טרביה הופיעה ביום הדיון בתיק אחר, שכן אין לה נפקות בענייננו. אשר לעיוות הדין, נקבע כי לא הוכח קיומו של עיוות דין וזאת בשים לב למהות העבירה, הרשעותיו הקודמות של המערער, וכאשר טענותיו לגופו של עניין נטענו בעלמא.

5. המערער מיאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בערעור לפניו חזר על טענותיו והוסיף, כי בית המשפט קמא חסם למעשה את דרכו של המערער ומנע ממנו לבקש להישפט ובכך גם נגרם לו עיוות דין. עוד נטען, כי בית המשפט קמא טעה משהגיע למסקנות רק על סמך עיון בדו"ח ללא כל חומר חקירה. המערער שב וטען, כי שגה בית המשפט משלא התייחס כראוי לטענותיו, במיוחד הטענה שמעולם לא קיבל זימון ולא ידע על קיומו של הדיון.

6. בדיון הראשון שהתקיים לפניו בערעור, המערער לא הופיע. מטעמו הופיע עו"ד דיאב, אשר ציין כי למערער קבוע דיון אחר. עוד הבהיר, כי מי שחתומה על אישור המסירה היא עו"ד ממשרדו של המערער, אך הוסיף כי "על אף מה שמצוין באישור המסירה **היא לא חתמה ולא קיבלה את ההזמנה הזאת**". בהתאם, נקבע מועד נוסף לצורך התייצבות המערער, עוד הוצע כי גם עורכת הדין אשר חתומה על אישור המסירה (עו"ד מג'דולין טרביה) תתייצב אף היא לדיון. בדיון שהתקיים בהמשך לאמור, הופיע המערער בעצמו וחזר על טענתו כי הוא מעולם לא חתם על אישור המסירה וכך גם עורכת הדין ממשרדו (עו"ד טרביה, אשר חרף המוצע לא התייצבה לדיון). לפי המערער, גם אם היא חתומה, עדיין יש לבטל את גזר הדין. הוא הפנה לגזר דין שניתן על ידי בית הדין למשמעת של עובדי המדינה בעניינה של עובדת דואר, אשר הורשעה בדיווח כוזב בדבר מסירת זימון לדיון בבית משפט לתעבורה. המערער הפנה לנהלים שראוי כי יתקיימו כמפורט שם, וטען כי אלה לא מתקיימים בענייננו.

7. המשיבה התנגדה לערעור וצידדה בהחלטת בית המשפט קמא. ב"כ המשיבה טען, כי מן הדין לדחות את הערעור על הסף שכן מדובר בערעור שמוגש כחמישה חודשים לאחר מתן פסק הדין ודי בכך כדי לדחות את הערעור. לגופו של עניין, שעה שקיים אישור מסירה מפורט הרי שהטענה כי האישור פגום נטענה בעלמא. אשר לעיוות הדין נטען, כי טענות המערער אינן מתיישבות עם תגובתו לדו"ח כי הוא נסע במהירות של 106 קמ"ש.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה ובתיק שהתנהל לפני בית המשפט קמא, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא שלא לבטל את שפיטת המערער בהעדרו.

9. בהתאם לסעיף 240(א) לחסד"פ, בעבירות לפי פקודת התעבורה, רשאי בית המשפט לראות בנאשם שלא התייצב למשפטו, כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ולדון אותו שלא בפניו, אם הוא סבור "שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין". על פסק דין מרשיע כאמור, חלות הוראות סעיף 130(ח) לחסד"פ.

סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

10. בהחלטתו מושא הערעור קבע בית המשפט קמא, כי לא הונחה לפניו סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער וכי לא התגבש חשש לעיוות דין.

11. לענין סיבת אי ההופעה נטען, כי הזימון לא התקבל אצל המערער כלל וכלל. טענה זו דינה להידחות, שכן על אישור המסירה חתומה בבירור עורכת הדין טרביה ממשרדו של המערער, כך שברי כי מדובר **במסירה כדין** וכי **אישור המסירה תקין** ואף מעבר לכך. לא ברור אפוא הטיעון כי אישור המסירה פגום, והחלטתו של בית המשפט קמא בענין זה בדין יסודה.

עיינתי בגזר הדין של בית הדין למשמעת של עובדי המדינה אליו הפנה המערער, ולא מצאתי כי יש בו כדי להועיל לענייננו, שכן אין חולק כי הזימון בענייננו נמסר לעורכת דין שכירה מהמשרד, כך שפקידת הדואר הייתה רשאית לבצע את המסירה כאמור.

12. משלא צלח המערער את החלופה בדבר קיומה של סיבה מוצדקת לאי הופעה, יש לבחון את הטענה בדבר קיומו של חשש מפני עיוות דין. דא עקא, שגם בכך אין כדי להועיל למערער, שכן אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, תנאי מזג האוויר, הכביש וריבוי הרכבים לא אפשרו נסיעה במהירות הנטענת. עיון בנסיבות הדו"ח מראה, כי השוטר האוכף ציין במפורש כי רכבו של המערער נסע בנתיב הימני מבין שני נתיבים כשהוא **רכב בודד**. הרכב נקלט ממרחק של 230.9 מטר. האכיפה התבצעה באור יום, **ראות טובה, מזג אוויר נאה** ונשמר **קשר עין רצוף**. כל אלה, יש בהם כדי להביא לדחיית טענות המערער כי התנאים לא אפשרו נסיעה במהירות הנטענת.

לא מצאתי אפוא כי בדו"ח נפלו פגמים או כשלים שיש בהם להצדיק היעדרות לבקשה מכח חשש לעיוות דין. יצוין, כי אף המערער עצמו בתגובתו במעמד רישום הדו"ח לא טען כי נסע במהירות החוקית המותרת במקום (90 קמ"ש), אלא טען כי נסע במהירות גבוהה יותר (של 106 קמ"ש).

13. **השורה התחתונה אפוא היא, כי דין הערעור להידחות.**

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק הדין כמקובל.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, בהעדר הצדדים, בהסכמתם.